

वारिधिः

वारिरा

वारो

जलपरजन्तुमात्रे, त्रि । (यथा, महाभारते । १२ । २४७ । १८ ।
 “यथा वारिधिरः पत्नी न लिप्यति जले चरन् ।
 विमुक्तात्मा तथा योगी गुणदोषैर्न लिप्यते ॥”)
 वारिचामरं, स्त्री, (वारिचामरमिव तदा-
 कारपुष्पवत्वात् ।) श्रेवालः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥
 वारिजं, स्त्री, (वारिणि जायते इति । जन + डः ।)
 द्रोणीलवणम् । गौरसुवर्णम् । पद्मम् । (यथा,
 अध्यात्मरामायणे । २ । ६ । २ ।
 “स तत्र वज्राकुशवारिजान्वित-
 ध्वजादिचिह्नानि पदानि सन्तः ॥”)
 जवङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वारिजात-
 मात्रे, त्रि । यथा, महाभारते । १२ । १२४ ।
 “केनास्यर्धेन दृष्टे । इमं देशमुपागतः ।
 जिहृक्षुवारिजं किञ्चिद्वयम् नृगलिप्यया ॥”
 “वारिजं मीनपद्मादि वेति ।” तट्टीकायां नील-
 कण्ठः ॥)
 वारिजः, पुं, (वारिणि जायते इति । जन + डः ।)
 शक्तः । इति हेमचन्द्रः ॥ शम्भूकः । इति शब्द-
 माला ॥
 वारितस्करः, पुं, (वारितस्करः । अलङ्घित-
 भावेन तदपहारकत्वात्तत्वात् ।) मेघः । इति
 शब्दमाला ॥ वारिशोषककर्त्तरि, त्रि । यथा,
 “स्वरूपधारिणीं चेमामानिनाय निजा-
 श्रमम् ।
 संज्ञां भार्यां प्रीतिमतीं भास्करौ वारितस्करः ॥”
 इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥
 वारिवा, स्त्री, (वारिण्यजायते इति । जे + डः ।
 टाप् ।) कृन्तुम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वारिदं, स्त्री, बाला । इति शब्दरत्नावली ॥
 वारिदः, पुं, (वारि ददातीति । दा + “आतो-
 २नुपसर्गे कप् ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।)
 मेघः । (यथा, नृचटिकाटके । ५ । अङ्कः ।
 “विशुद्धारिदगजितैः सचकिता तद्दर्शना-
 काङ्क्षिणी ।
 पादौ नूपुरलयकर्मधरौ प्रचालयन्ती
 स्थिता ॥”)
 सुक्तकः । इत्यमरः ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्-
 सितस्थाने । ३८ अध्याये ।
 “राक्षारवधवर्षाभूकटुकोशीरवारिदेः ।
 जायमानान्तराक्तापचमूलविभीतके ॥”
 वारिदातरि, त्रि । यथा, मनौ । ४ । २२६ ।
 “वारिदहृन्निमाप्रोति दीर्घमावुर्हिरण्यदः ।
 गृहदोऽप्याणि वेषानि रूप्यदो रूपसुत-
 मम् ॥”)
 वारिधिः, पुं, (वारोणि धीयन्ते अस्मिन्निति ।
 धा + “कर्मण्यधिकरणे च ।” ३ । ३ । ६३ ।
 इति कः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (यथा, कथासरित्सागरे । १८ । ३०१ ।
 “तद्वद्वीरवतारैव वारिधौ स विदूषकः ।
 न जालवसरे प्राप्ति सत्त्वानवधोदति ॥”)

वारिनाथः, पुं, (वारोणां नाथः ।) वरुणः ।
 समुद्रः । मेघः । इति कैचित् ॥
 वारिनिधिः, पुं, (वारोणि निधीयन्ते अत्रेति ।
 नि + धा + कः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ७८ ।
 “पारावारिनिधेः प्राप्ताः काष्ठीरेश्वधुनापि ये ।
 राज्ञां यात्रासु निर्यान्ति स्थाता वारिध्याः
 पुरः ॥”)
 वारिपथिकः, त्रि, (वारिपथेन गच्छतीति । वारि-
 पथ + “उत्तरपथेनाहृतम् ।” ५ । १ । ७७ ।
 इत्यत्र “आहृतप्रकरणे वारिजलकान्तर-
 पूर्वाद्दुपसंख्यानम् ।” इति वार्तिकसूत्रात् ।)
 जलपथगामी । वारिपथं गच्छतीत्यर्थे षष्ठीक-
 प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (वारिपथेन आहृतम् ।
 इति काशिका ।)
 वारिपथी, स्त्री, (वारिणि पथीयस्या इति ।
 वारिपथ + “पाककर्मपथं पुष्येति ।” ४ । १ । ६४ ।
 इति डीष् ।) कुम्भिका । इत्यमरः । १ । १० । ३८ ।
 अस्या गुण्याः ।
 “वारिपथीं हिमा तित्ता नदी खाड्यो सरा पटुः ।
 दोषत्रयकरी कृत्वा शोषितज्वरशोषयत् ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 वारिपालिका, स्त्री, (वारोणि पालयति सूर्य-
 रश्म्यादिभ्यो रक्षतीति । पालि + क्तुल । टाप् ।
 अत इत्यम् ।) खम्बलिका । इति शब्दमाला ॥
 वारिप्रवाहः, पुं, (वारिणः प्रवाहः ।) निर्भरः ।
 इति शब्दमाला ॥
 वारिप्रज्ञी, स्त्री, (वारिजाता प्रज्ञी ।) वारि-
 पथी । इति शब्दमाला ॥
 वारिवदरा, स्त्री, (वारिपरिपूर्णा वदरेव ।)
 प्राचीनामलकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वारिबालकं, स्त्री, (वारिबो बालकम् ।) ब्रूवे-
 रम् । इति हारावली । १७८ ॥
 वारिभवं, स्त्री, (वारिणे नेत्रजलाय भवति प्रभ-
 वतीति । भू + अच् ।) ओतोऽञ्जनम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (जलभवमात्रे, त्रि ॥)
 वारिमधिः, पुं, (वारि मसिरिव श्यामताजनकं
 यस्य । सजलमेघस्यैव कृष्णवर्णत्वात् तत्वात् ।)
 मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वारिसुक्, [च्] पुं, (वारि सुचतीति । सुच् +
 क्तिप् ।) मेघः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
 रघौ । ४ । ८६ ।
 “स विजितमाजने यज्ञं सञ्जसदक्षिणम् ।
 आदानं हि विसर्गाय सतां वारिसुचामिव ॥”)
 वारिखली, स्त्री, (वारिणि खलं यस्याः । “पाक-
 वर्णपण्येति ।” ४ । १ । ६४ । इति डीष् ।)
 वारिपथी । इति शब्दरत्नावली ॥
 वारिरथः, पुं, (वारिगु रथ इव गमनसाधनत्वात् ।)
 भेलकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वारिराशिः, पुं, (वारोणां राशयो यश्च ।)
 समुद्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, कथा-
 सरित्सागरे । ६३ । ६८ ।

“तस्य भगवतो हस्ताक्षरमेकमुद्वरम् ।
 जघास शिशुमारोऽथ वारिराशिजलाश्रयः ॥”
 वारोणां राशिः । जलसङ्ग्रहः । यथा, रघौ ।
 ४ । ४६ ।
 “शैलोपमः शैवलमञ्जरीणां
 जालानि कर्मसुरसा स पञ्चान् ।
 पूर्वं तद्भूयोऽहिनवारिराशिः
 सरित्प्रवाहस्तमुत्ससर्प ॥”)
 वारिरुहं, स्त्री, (वारिणि रोहति जायते इति ।
 रुह + “दुग्धपञ्चाश्रौकरिः कः ।” ३ । १ । १५५ ।
 इति कः ।) कमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (यथा, किराताजुनीये । ५ । १६ ।
 “विकचवारिरुहदधत्तं सरः
 सकलहंसगणं शुचिमानसम् ।
 शिवमगात्रजया च कृतैर्व्या
 सकलहंसगणं शुचिमानसम् ॥”)
 जलजाति, त्रि ॥
 वारिलोमा, [न्] पुं, (वारिणि लोमानि यस्य ।
 यद्वा, वारि लोमि यस्य ।) वरुणः । इति जटा-
 धरः ॥
 वारिवदनं, स्त्री, (वारिवृत्तं वदनं यस्यात् ।
 तनुष्वनेन सुखे जलनिखावातघातम् ।) प्राची-
 नामलकम् । इति भूरिप्रयोगः ॥
 वारिवरं, स्त्री, करमर्दकम् । इति जटाधरः ॥
 वारिवल्लभा, स्त्री, (वारि वल्लभमस्याः । स्वजनक-
 त्वात् ।) विदारी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वारिवाहः, पुं, (वारिधौपे वावोऽस्य । यद्वा,
 वारि पर्युषितान्नादिजनं वासयति सुगन्धीकरो-
 तीति । वास + अच् ।) श्रौतिकः । इति हेम-
 चन्द्रः । ३ । ५६५ ॥
 वारिवाहः, पुं, (वारि वहतीति । वह + “कर्म-
 ण्यच् ।” ३ । २ । १ । इति अच् ।) मेघः ।
 सुक्ता । इत्यमरः ॥
 वारिवाहनः, पुं, (वाहयतीति । वाहि + क्तुः ।
 वारोणां वाहनः ।) मेघः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 वारिशः, पुं, (वारिणि सागरजले श्रुते इति ।
 श्रु + डः ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 वारिसम्भवं, स्त्री, (वारिप्रधानदेशेषु सम्भव उत्-
 पत्तिर्यस्य ।) लवङ्गम् । सौवीराञ्जनम् । उशी-
 रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वारिसम्भवः, पुं, (वारिप्रधानस्थानेषु सम्भव उत्-
 पत्तिर्यस्य ।) यावनालशरः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (वारिगु सम्भवोऽस्य । वारिजात-
 मात्रे, त्रि । यथा, रामायणे । ५ । ६६ । ६ ।
 “इतस्तु किं दुःखतरं यमिमं वारिसम्भवम् ।
 मयि पश्यामि सौमित्रे । वैदेहीमागतं
 विना ॥”)
 वारो, स्त्री, (वायतेऽनयेति । वृ + लिच् + “वसि-
 वपियजिरानिजसिद्धिनिराशिवादिवारिभ्य
 इच् ।” उणा० । ४ । १२४ । इति इच् । वा
 डीष् ।) गजबन्धिनी । (यथा, रघुवंशे । ५ । ४५ ।